(1897) " सङ्ग्राम युद्धे " (X-चुरादिः-1922. अक. सेट्. आत्म.)

अदन्तः ।

"—'भृशादिभ्यः—' (3-1-12) इत्यत्र कैयटे—'संग्रामयतिरनुदात्तेद् बोद्धव्यः' इति । पदमञ्जर्यां च 'अनुदात्तेदयं संग्रामयतिरिष्यते' इति । तथा च तत्र भाष्यमपि 'असंग्रामयत शूरः' इति। संग्रामशब्दात् 'तत्करोति' (ग. सू. चुरादिः) इति णिचापि सिद्धाविह संग्रामस्य पाठः–सोपसर्गात् संघातात् प्रत्ययार्थः, तेन असंग्रामयत इत्युपसर्गात् पूर्वमङ् भवति। तथा संग्रामयित्वा इत्यत्राधीत्येत्यादिवल्ल्यब् न भवति। सिसंग्रामयिषते इत्यत्र समो द्वित्वं भवति। नन्वयमनुदात्तेत्त्वार्थमवश्यं पठनीयः इति कथं संघातादुत्पत्त्यर्थः? एवमपि 'ग्राम युद्धे' इत्येतावति पठ्यमानेऽप्यर्थस्वाभाव्यादिङ्किोरधिवत् संपूर्वत्वे लब्धे संघातपाठस्योपसर्गादुत्पत्त्यर्थ एव। अत एव संघातादुत्पत्ति-वचनादन्यत्र धातूपसर्गसमुदायात् प्रत्यये विधित्सिता उपसर्गाः पृथक् क्रियन्त इति ज्ञाप्यते" इति माधवः। सर्वाण्यपि रूपाणि ग्रामयतिवत् (442) ज्ञेयानि।

(1898) "सत्र सन्तानक्रियायाम्"

(X-चुरादिः-1906-सक. सेट्. आत्म.) अदन्तः। 'सत्र—' इति क्षीरस्वामी। सत्रकः-त्रिका, सिसत्रयिषकः-षिका; सत्रयिता-त्री, सिसत्रयिषिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकक्रत्रयतिवत् (161) ज्ञेयानि।

(1899) "सभाज प्रीतिदर्शनयोः"

(X-चुरादिः-1888. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः।

'—प्रीतिदर्शने' इति क्षीरस्वामी। '—प्रीतिसेवनयोः' इत्यन्ये। सभाजनम्, सभाजना, सभाजकः, सभाजः। सभाजयन् इति शतरि रूपम्। सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककालयतिवत् (185) ज्ञेयानि।

(1900) "सश्च गतौ" (I-भ्वादिः-202. सक. सेट्. पर.)

भ्वादिषु षस्जधातुप्रकरणे माधवीयेऽभिहितम्—"अत्र सश्चिमपि केचित् पठन्ति;—'तमजिह्वा असश्चत' इत्यादि च दृश्यते" इति। "चान्तो-ऽयं(षस्ज) इति शिवः—सश्चति" इति क्षीरस्वामी। 'अति नः सश्चतो